

Dư âm của Mùa Thế Vận Hội Túc Cầu: 3 Khoảnh khắc còn được ghi nhớ

Thanh Quảng sdb - Cerith Gardiner (Ateleia)

Thế Vận Hội đã kết thúc, nhưng ba khoảnh khắc tĩnh lặng về niềm tin, lòng biết ơn và sự đoàn kết còn dư âm mãnh liệt trong lòng người xem. Trận chung kết hồi hộp với hiệp phụ, hồi hộp đến phút cuối, những khoảnh khắc tỏa sáng và cả những hung bạo khi cảm xúc vượt quá giới hạn. Khi Tây Ban Nha ăn mừng chiến thắng trước Argentina, các cầu thủ của cả hai đội đã mừng vui lẫn tiếc nuối... làm lu mờ một giải Túc cầu Thế giới đáng nhớ.

Tuy nhiên, hai khoảnh khắc tĩnh lặng, giữa những mừng vui ồn ào, có thể nói nhiều điều bất ngờ về môn thể thao này. Khi những màn ăn mừng xung quanh, thì thái độ của Lamine Yamal không hòa vào đám đông hân hoan nhảy múa. Thay vào đó, anh quỳ xuống cầu nguyện. Giữa những khoảnh khắc vui mừng quan trọng nhất của cuộc đời trẻ trung của mình, anh dừng lại để tạ ơn Chúa trước khi làm điều gì khác.

Vài phút sau, một hình ảnh khác nhanh chóng lan truyền khắp thế giới. Sau khi nhận huy chương vô địch Túc cầu Thế giới, Nico Williams tiến về phía khán đài và chạy tới đeo huy chương vào cổ mẹ mình. Đó là một cử chỉ đơn giản, nhưng chứa nhiều ý nghĩa... vì nhiều năm trước, bà đã vượt sa mạc Sahara để tìm kiếm một cuộc sống tốt đẹp hơn cho gia đình, mạo hiểm tất cả để con cái bà có được những cơ hội mà bà chưa từng có. Trên

sân khấu bóng đá vĩ đại nhất, Nico lặng lẽ nhắc nhở thế giới rằng chiến thắng thuộc về nhiều người hơn là người đứng trên bục vinh quang.

Túc cầu Thế giới năm nay đã nhắc nhở chúng ta rằng thể thao có một hấp lực phi thường để nói lên điều gì quan trọng nhất đối với con người. Hai mươi bốn giờ trước trận chung kết, Anh và Pháp đã tranh tài trong trận tranh hạng ba đầy hứng thú. Có 10 bàn thắng, vang dội tiếng cười vang và, khi tiếng còi kết thúc trận đấu, một điều thật hiếm có đó là sau khi chúc mừng nhau, một số cầu thủ từ cả hai đội đã tập trung lại trong một khoảnh khắc dường như là cùng nhau cầu nguyện (các cầu thủ Marc Guéhi, Bukayo Saka và Jean-Philippe Mateta, những người có mặt trong vòng tròn đó, đều công khai cảm tạ Chúa vì những chiến công).

Yamal cầu nguyện sau trận thắng của giải Túc cầu Thế giới 2026

Đội Anh và Pháp cùng nhau cầu nguyện sau trận tranh hùng giải ba Túc cầu Thế giới 2026

Thật là một cảnh tượng đẹp khi thấy những người thanh niên đã mệt nhoài, vòng tay ôm lấy đồng đội và cả đối thủ. Đó là một lời nhắc nhở thâm lặng rằng bóng đá đẹp nhất không phải khi nó chia rẽ đôi bên, mà khi nó bộc lộ những gì họ đã có chung nhau. Nhìn lại, có lẽ đây là những hình ảnh sẽ còn đọng lại từ Túc cầu Thế giới này: một chàng trai trẻ quỳ xuống tạ ơn Chúa; một cầu thủ khác đeo huy chương vô địch vào cổ mẹ mình; và hai đội, sau 90 phút cố gắng phân tranh thắng thua, đã đứng sát vai nhau trong một khoảnh khắc bình yên, một khoảnh khắc tạ ơn Chúa đáng nhớ nhất...